

Zondag 1 oktober 2017, Citykerk Het Steiger Rotterdam

Voorganger: Ben Vocking o.p.

Eerste lezing: Ezechiël 18, 25-28

Tweede lezing: Matteus 21, 28-32

Overweging: Het een en ander wordt door instanties of politieke partijen toegezegd, maar het wordt niet gedaan. Dat gebeurt heel vaak. We hebben het onlangs weer meegemaakt. Denk maar aan het klimaatakkoord van Parijs, of aan de belofte van politieke partijen dat de eigen bijdrage voor de gezondheidskosten in elk geval omlaag moest...

Het is gemakkelijk op vele zaken 'ja' te zeggen, maar het **doen** is wat anders.

Het is dát waarmee Jezus ons vandaag confronteert in het evangelie.

'Jongen, wil jij in mijn wijngaard vandaag gaan werken?' En het antwoord was 'ja, dat doe ik'. Maar hij deed het niet. De tweede zoon deed precies het omgekeerde. Hij zei 'nee', maar hij kwam er op terug en ging toch aan de slag.

Jezus denkt dan aan de religieuze leiders, met wie hij in gesprek is. Jullie praten heel mooi; jullie praten over de band met en de eerbied voor God, die bron van ons leven. Maar je doet niet wat er van jullie en ons allen gevraagd wordt. Jullie zijn als die oudste zoon. - - - Jullie hebben heel veel kritiek op tollenaars en overspelige vrouwen, maar zij hebben geluisterd naar Johannes, die opriep tot gerechtigheid. Zij vroegen aan Johannes: *wat moeten wij doen?* En het antwoord van Johannes was: *niet méér vragen dan is vastgesteld*. Zij veranderden hun leven. Zij gingen zich anders gedragen. Zij werden nieuwe mensen. Zij horen bij God, maar jullie niet. Jullie zijn als die eerste zoon, die 'ja' zei op de uitnodiging van zijn vader, maar het niet deed. En weet wel: Mensen worden beoordeeld op hun gedrag; op wat ze doen, niet op hun mooie woorden.

Als we ons slecht gedragen hebben, dan kunnen we daar altijd weer op terugkomen. Dat is wat de profeet Ezechiël ons vandaag liet horen. Iemand heeft verkeerd gehandeld/ iemand heeft een loopje met zijn medemensen genomen/ iemand heeft een ander bestolen, maar hij komt er op terug; hij gaat zijn medemensen tegemoet treden; hij geeft terug wat hij van de ander onterecht genomen heeft. Dan wordt hij of zij als rechtvaardige beoordeeld; dan is het weer goed. Een mens mag altijd op zijn weg terugkeren. Het is nooit te laat. We mogen altijd weer opnieuw beginnen.

Maar als we ons afkeren van de goede weg; als we anderen de rug toe keren; als we onrecht bedrijven aan anderen, dan worden we daar op beoordeeld. Het is ons gedrag, dat bepalend is voor wie we zijn en hoe we beoordeeld worden.

We nemen die twee jongens, die twee zonen met ons mee: 'ja' en 'nee'. Ze kwamen op hun woorden terug.

Ze mogen voor ons zijn als een spiegel, daar waar ons gevraagd wordt tijd te maken voor anderen; te delen met anderen; ons in te zetten voor vrede; positief te reageren op mensen die gevlicht zijn uit hun landen en een plek zoeken om in vrede te kunnen leven. Hopelijk kunnen we daar JA op zeggen en...het ook DOEN.